

Wiedno Kaszëbë

sł.: Eugeniusz Pryczkowski

muz.: Tadeusz Dargacz

Na zżółkłym òdjimkù sprzed lat
Starëszków naszich je slub
Co z Tatzëznë dalek szlë w swiat
Bë wòlnosc nalezc i chléb.

Tam òjca i matczy rãce
Krziżã swiãtim na drogã
W wiôldzi serca ùdrãce
Żegnałë na wanogã.

Ref. Tej Tatzëzna nowô za wòdã
Òtemkła remiona swòje
Przez łzë, trud – le wiedno zgòdã,
Kaszëb wcyg prowadzi dzeje.

Tu môl mój òd dzecynnëch dni
Z nim dësza sparłãczonô,
Mòwa tak lubno dërch brzmi
Tradycją ùswiãconô.

Na mósce drëszbë niech tkwi
Mòc rodny swiãdë żëbë
Jaż pò òstatk naszich dni
Wiedno bëlë Kaszëbë.

Ref. Tej Tatzëzna nowô za wòdã
Òtemkła remiona swòje
Przez łzë, trud – le wiedno zgòdã,
Kaszëb wcyg prowadzi dzeje.

Zawsze Kaszuby

sł.: Eugeniusz Pryczkowski

muz.: Tadeusz Dargacz

Na żółtej fotografii sprzed lat
Naszych dziadków uwieczniony jest ślub
Którzy z ojczyzny poszli daleko w świat
By znaleźć wolność i chleb.

Wtedy ojca i matki ręce
Krzyżem świętym na drogę
W wielkim serca bólu
Żegnały na podróż.

Ref. Otóż nowa Ojczyzna za wodą
Otwarła swoje ramiona
Przez łzy, trud – lecz zawsze w zgodzie
Nadal prowadzi dzieje Kaszub.

Tu jest moje miejsce od dziecięcych lat
Z nim dusza ma jest związana,
Język mój tak czule mi brzmi
Uświęcony tradycją.

Na moście przyjaźni niechaj tkwi
Siła rodzimej świadomości, po to by
Aż do ostatka naszych dni
Zawsze były Kaszuby.

Ref. Otóż nowa Ojczyzna za wodą
Otwarła swoje ramiona
Przez łzy, trud – lecz zawsze w zgodzie
Nadal prowadzi dzieje Kaszub.

tłum. z jęz. kasz.: Eugeniusz Pryczkowski